

ကိုယ်တွေ့ကြုံမှ ယုံရလေသည်

ဒေါ်ဂွက်လှ

ကိုယ်တွေ့ကြုံမှ ယုံရလေသည်

ညက အသက်ဝင်စွာဖြင့် လှပနေလေသည် ကြယ်စုံခင်းပြီး လမင်း သာသည့် ယခုလို ညမျိုးသည် တောသူ တောင်သား ယာခင်းသမားတို့ လွန်စွာ သဘောကြ တတ်ကြလေသည့် ညမျိုးဖြစ်လေသည်။ ။

ရင်ကွဲတောင်...၊ ဘာကြောင့် ရယ်မသိသော်လည်း ဒေသခံတို့ ရင်ကွဲ တောင်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုသည့် တောင်တစ်လုံးက ပဲခူးတိုင်း အတွင်း တည်ရှိ လေသည်။ ။ ထိုတောင်မှာ အမည်ကြီး ထင်ရှားမှု မရှိသော်လည်း တော တောင် အတွင်း တည်ရှိနေကာ တောင်တန်းတစ်ခု အဖြစ်လည်း မှတ် ယူနိုင်လေသည်။ ။

ဝါးပင် အင်ပင် သစ်ရာ ပျဉ်းကတိုးများ အပြင် ကျွန်းပင်ငယ်များ ခပ် စိပ်စိပ် ပေါက်နေသော ထိုရင်ကွဲ တောင်တန်းကို အမှီပြုကာ တဲကြီး တဲ ငယ်များ ထိုးလျက် ညဉ့်အိပ်ညနေ နေသူတို့ လည်း ရှိကြလေသည်။ ။

"ဟေး... ဝေတိုးရေ ဝေတိုး ..."

မီးရောင်မှိန်ပျပျ လင်းနေသော တဲတစ်လုံးမှ အော်ခေါ်သံ ထွက်ပေါ် လာလေသည် ...။ ခဏကြာသည် အထိ ပြန်ထူးသံ ထွက်ပေါ်မလာပါ ထို့ကြောင့် ထိုတဲအတွင်းမှ ဓတ်မီးတစ်လုံး ထွက်ပေါ်လာကာ အပြင်သို့ ထွက်လာ လေတော့သည်။ ။

ဆတ်မီးဖြင့် ထွက်ပေါ်လာသော လူမှာ သူ့ရဲ့ လမ်းကို ကျွမ်းကျင် သိ
နေဟန်ဖြင့် မီးတစ်ချက်ထိုးပြီး ပြန်ပိတ်လိုက်ပုံ ရကာ ဆယ်ကိုးလှမ်းနေ
မှ တစ်ခါထိုးနေ ဟန်တူလေသည်။ မီးရောင်က လင်းလက်လာလိုက်
အတော်ကြာ ပျောက်သွားလိုက်ဖြင့်ပင် ဖြစ်နေလေသည်။

ခဏကြာသောအခါ မီးဖြင့်လာခဲ့သူမှာ တဲတစ်လုံးရှေ့သို့ ရောက်ရှိ
လာလေတော့သည် ...။ ထိုတဲမှာ မီးထွန်းမထားပါ ထိုအပြင် ကြီးမား
သော ညောင်ပင်ကြီး တစ်ပင်ရဲ့ အရိပ်အောက်မှာ ထိုးထားသောတဲ ဖြစ်
သောကြောင့် လသာနေသော်လည်း ရုတ်တရက် တွေ့ရန် မလွယ်ကူတာ
ဖြစ်လေသည်။

"ဟေ့ ... ဝေတိုး မရှိဘူးလား အမူးပြေနေပြီလားကွ ..."

မီးဖြင့်လာ သူက တဲအတွင်း လှမ်းဝင်ရင်း မေး လိုက်လေသည်။ ထို
အခါ တဲအတွင်း အိပ်နေသည့် လူတစ်ယောက်ကို မြင်လိုက် ရလေတော့
သည်။

"ဝေတိုး ထထ ညနေထဲက အိပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး လား..."

အနားကပ်ကာ လှုပ်နှိုးလိုက်သော အခါမှ အိပ်နေသူက ဆတ်ကနဲ
ထထိုင် လိုက်လေသည်။

"ကိုကြီးပွ ကျွန်တော့်ကို လာနီးတာလား..."

"ဝေတိုး မင်းကတော့ လုပ်ပြီ ဒီညမင်းပဲ ဟိုဘက် တောင်ခြေက မိပုံ
လေးနဲ့ ချိန်းထားတယ်ဆို..."

"အာ ဟုတ်သားပဲ ကိုကြီးပွ ပြောမှ သတိရတယ်"

"ညကိုးနာရီ ဝိုင်းစုတို့ တဲကို လာမယ် ပြောထားတာ အခုဘယ်နှစ်
နာရီ ရှိပြီလဲ..."

"ရှစ်နာရီတောင် မထိုးသေးပါဘူးကွ မင်းကလဲ ဒီတောင်ကျောလေးက ဆယ်ငါးမိနစ် မဖြတ်ရပါဘူး..."

"ကိုကြီးပွ လိုက်ခဲ့ပေးဦးနော် အဖော်ပေါ့..."

"အေးပါကွာ အေးပါ ငါ့မိန်းမနဲ့ သားနှစ်ယောက်ကို ငါပြောပြီးပါပြီ။ ကလေးတွေက ဆယ်ကိုးနှစ်တွေ ဖြစ်လာတော့ မင်းအစ်မလည်း သူ့သားတွေ အားကိုးနဲ့ နေရဲသွားပြီကွ ငါအဖော်လိုက်ခဲ့ပါ့မယ်..."

ကိုကြီးပွ ဆိုသူက ပြောလိုက်ပြီးနောက် သူရဲ့ လက်မအား ပါးစပ်နားကို ကပ်ခါ တစ်ခုခုသောက်သည့် ဟန် လုပ်ပြသည်။

"ရှိသေးတယ် ကိုကြီးပွ တစ်လုံးနဲ့ တစ်ပိုင်းလောက် ကျွန်တော်တော့ ညနေက အရှိန်နဲ့ သိပ်မနိုင်တော့ဘူး ပါးပါးဆီပဲ သောက်မယ်..."

"ကဲ ဒါဆိုလဲ မနက်က မင်းရထားတဲ့ ခါသားလေး ချကွာ တို့ တွေ ရှစ်ခွဲလောက် သွားတာပေါ့..."

နှစ်ယောက်သား ပြောလိုက်ကြပြီး ပုလင်းစွဲသူက စွဲယူ ခါသားဟင်းခပ်သူကခပ်ဖြင့် အရက်ပိုင်းလေး တစ်ခုကလသာညရဲ့ တဲငယ်လေးအတွင်း လူနှစ်ယောက်တည်းနှင့် ဖြစ်ပေါ်လာတော့သည်။

×မျိုးပြလို့ ပြောလဲပဲ × အမှန်တကယ်တမ်းတော့ × ×တောနက်ကြီး တစ်ခုလိုပါပဲ × ငါကိုယ်တိုင် မသေချာတယ် × ×ဘယ်လိုများ လဲ × မုဆိုးဖြစ်လိုက် သားကောင်ဖြစ်လိုက် ×

လူငယ်လေးဖြစ်သော ဝေတိုးမှာ ညနေခင်းရဲ့ အရှိန်နှင့် ယခုညရဲ့ အရှိန်ကြောင့် အာသွက် လျာသွက် ဖြစ်နေကာ အမဲလိုက်က သီချင်းကို ဆိုရင်း ရင်ကွဲတောင်တန်းပေါ် ကိုပွနှင့် အတူ တတ်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

"ကိုကြီးပွ လေးခွနဲ့ ဓားတော့ပါတယ် မဟုတ်လား..."

"ဟ မပါစရာလား ဝေတိုးရ အရေးအရေးဆို ငါတို့ မှာ က အားကိုးစရာ ဒါပဲရှိတာကို မင်းရောပါလာရဲ့ လား..."

"မိပုံ တွေ့ချင်တာကြောင့် ဓားတော့ မယူခဲ့ဘူး လေးခွရယ် လောက်စာလုံးရယ် စူးတက် လေးငါးချောင်း အဲဒါတော့ ထည့်ယူလာခဲ့တယ်..."

ပြောလိုက်ရင်း ဝေတိုးက သူလွယ်အိတ်ကို အသာပုတ်ပြသည်။ ။

"ခစ် ခစ် ခစ်..."

နှစ်ယောက်သား ခြေလှမ်းတွေ တုန့်ကနဲ ရပ်သွားကြလေသည်။ ။

"ဝေတိုး ငါမိန်းကလေးရီတဲ့ အသံ ကြားလိုက်သလားလို့..."

"ဟုတ်တယ် ကိုကြီးပွ ကျွန်တော်လည်း ကြားလိုက်တယ်..."

"နေပါဦးကွ ဒီတောင်ပေါ်ကို ဘယ်မိန်းမက အခုချိန်တတ်ပြီး ရယ်နေတာလဲ သမီး ရည်းစားတွေပဲ လာချိန်း တွေ့နေကြသလား..."

အာကျယ်အာကျယ် ပြောနေသော သူတို့ နှစ်ယောက်ကြောင့် ရယ်သံ ရှင်မှာ သိုသွား ဟန်တူလေသည်။ ။ သူတို့ နှစ်ယောက်လည်း ခဏငြိမ်ကာ ရပ်နေကြသော်လည်း မည်သည့် အသံမှ ထွက်မလာ။

"ဝေတိုးရေ မင်းနဲ့ ငါလဲ မူးပြီထင်တယ်ကွ ကိုးနာရီထိုးတော့မယ် လာမြန်မြန် သွားရအောင်..."

"ဟုတ်တယ် ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် နေပစေတော့ မိပုံလေးနဲ့ စကားပြောချင်လှပြီ သွားမယ်..."

ပြောရင်း နှစ်ယောက်သား ဆက်လျှောက်လှမ်းခဲ့တော့သည်။ ။ သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ရယ်သံအား အမှတ်တမဲ့သာ ကြားလိုက်ရပြီး ဝေ

တိုးမှာ သူကောင်မလေးနှင့် တွေ့ရန်ကို စိတ်လောနေသောကြောင့် ဘာကိုမှ အလေးနက် မထားပါခြေ။

"ဝေတိုး ဒီတောင်တန်းလေးကလဲကွာ အခုညမှ အချိန်ကြာကြာ လျှောက်နေရသလိုပဲ..."

ကိုပွက ပြောလိုက်မှ ဝေတိုး သတိထားမိ လိုက်လေတော့သည် ။ သူတို့ ရင်ကွဲတောင်တန်းမှာ ခဏလေးနဲ့ တောင်တစ်ဘက်သို့ ရောက်ရှိနိုင်ပြီး ယခုက အတော်ပင် ကြာနေပြီ ဖြစ်လေသည် ။

"ကိုကြီးပွ ဒါက ကျွန်တော်တို့ သွားနေကြလမ်းနဲ့ မတူသလိုပဲ..."

"ဟေ ... ဟုတ်တယ်ဟ ဝေတိုးရ အခုမှ ငါသတိထားမိတယ် ဒါက ရင်ကွဲတောင်တန်း မဟုတ်ဘူး ဒီမှာ ကြည့်ဦး..."

ပြောရင်း သူမီးထိုးပြလိုက်သည် က အတော်ကြီးမားလှသည့် သရက်ပင်ကြီး တစ်ပင်ဖြစ်နေကာ နောက်တစ်နေရာကို ပြပြန်တော့